

5. Mose 28

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν ιωρδάνην εἰς τὴν γῆν κύριος ὁ θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐὰν ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς

2 καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὕται καὶ εὑρήσουσιν σε ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου

3 εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ

4 εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βιῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου

5 εὐλογημέναι αἱ ἀποθῆκαι σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου

6 εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε

7 παραδῷ κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριψμένους πρὸ προσώπου σου ὁδῷ μιᾷ ἔξελεύσονται πρὸς σὲ καὶ ἐν ἐπτὰ ὄδοις φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου

8 ἀποστείλαι κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἀν ἐπιβάλλεις τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι

9 ἀναστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἑαυτῷ λαὸν ἄγιον δὲ τρόπον ὕμισσεν τοῖς πατράσιν σου ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὄδοις αὐτοῦ

10 καὶ ὅφονταί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι καὶ φοβηθήσονταί σε

11 καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὕμισσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι

12 ἀνοίξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν τὸν οὐρανόν δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῇ καὶ ἀρξεῖς σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν

13 καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω ἐὰν ἀκούσῃς τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν

14 οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὃν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὅπισω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς

15 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὕται καὶ καταλήμψονται σε

16 ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ

17 ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαι σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου

18 ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βιῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου

19 ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε

20 ἔξαποστείλαι κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὖ ἄν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ὅσα ἔὰν ποιήσῃς ἔως ἂν ἔξολεθρεύῃ σε καὶ ἔως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου διότι ἐγκατέλιπές με

21 προσκολλήσαι κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον ἔως ἂν ἔξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν

22 πατάξαι σε κύριος ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ρίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὥχρᾳ καὶ καταδιώξονται σε ἔως ἂν ἀπολέσωσίν σε

23 καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ

24 δῷ γε κύριος τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου κονιορτόν καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σὲ ἔως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἔως ἂν ἀπολέσῃ σε

25 δῷ γε κύριος ἐπικοπὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου ἐν ὁδῷ μιᾷ ἔξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἐπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς

26 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν

27 πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἔδραις καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ ὕστε μὴ δύνασθαι σε ἵαθῆναι

28 πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας

29 καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας ὧσεὶ ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδούς σου καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν

30 γυναῖκα λήμψῃ καὶ ἀνήρ ἔτερος ἔξει αὐτήν οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκίσεις ἐν αὐτῇ ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγήσεις αὐτόν

31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ οὐ φάγῃ ἔξ αὐτοῦ ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν

32 οἱ νίοι σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθνει ἑτέρῳ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά καὶ οὐκ ἰσχύσει ἡ χείρ σου

33 τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας

34 καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὄράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἢ βλέψῃ

35 πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἵαθῆναι ἀπὸ ἔχοντος τῶν ποδῶν σου ἔως τῆς κορυφῆς σου

36 ἀπαγάγοι κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου οὓς ἐὰν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν εἰς ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἔύλοις καὶ λίθοις

37 καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος ἐκεῖ

38 σπέρμα πολὺ ἔξοισεις εἰς τὸ πεδίον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς

39 ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾶ καὶ οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἔξι αὐτοῦ ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ

40 ἐλαῖαι ἔσονται σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὅρίοις σου καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου

41 νίοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται σοι ἀπελεύσονται γάρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ

42 πάντα τὰ ἔύλινά σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἔξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη

43 ὁ προσήλυτος ὃς ἐστιν ἐν σοί ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω

44 οὗτος δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται κεφαλή σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά

45 καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αἴται καὶ καταδιάξονται σε καὶ καταλήμψονται σε ἔως ἂν ἔξολεθρεύοῃ σε καὶ ἔως ἂν ἀπολέσῃ σε ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐνετείλατό σοι

46 καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἔως τοῦ αἰῶνος

47 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων

48 καὶ λατρεύσεις τοῖς ἔχθροῖς σου οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σέ ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψῃ καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ἔως ἂν ἔξολεθρεύσῃ σε

49 ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὧσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ

50 ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει

51 καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἔως ἂν ἀπολέσῃ σε

52 καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου ἔως ἂν καθαιρεθῶσιν τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρά ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου καὶ θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἵς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου

53 καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου κρέα νίῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἔχθρός σου

54 ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα ἢ ἀν καταλειφθῇ

55 ὅστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ ὃν ἀν κατέσθη διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἥτις ἀν θλίψωσίν σε οἱ ἔχθροι σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου

56 καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἡστοῦσι πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα βασκανεῖ τῷ ὄφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς

57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἀν τέκη καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἥτις θλίψει σε ὁ ἔχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου

58 ἐὰν μὴ εἰσακούσῃτε ποιεῖν πάντα τὰ ρήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τούτο κύριον τὸν θεόν σου

59 καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγάς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς

60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὁδύνην αἰγύπτου τὴν πονηράν ἥν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν σοί

61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ ἕως ἀν ἐξολεθρεύσῃ σε

62 καὶ καταλειφθήσεοθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ ἀνθ' ὃν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ δοτρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

63 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἐξαρθήσεοθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἥν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν

64 καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἔως ἄκρου τῆς γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἡπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου

65 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε οὐδέ τοῦ μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὄφθαλμούς καὶ τηκομένην ψυχήν

66 καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου

67 τὸ πρωὶ ἐρεῖς πῶς ἀν γένοιτο ἐσπέρα καὶ τὸ ἐσπέρας ἐρεῖς πῶς ἀν γένοιτο πρωὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἀ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὄραμάτων τῶν ὄφθαλμῶν σου ὃν ὅψῃ

68 καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἥτις εἶπα οὐ προσθήσεοθε ἔτι ἰδεῖν αὐτήν καὶ πραθήσεοθε ἐκεῖ τοῖς ἔχθροῖς ὑμῶν εἰς παιδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος

69 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο κύριος μωυσῆ στῆσαι τοῖς υἱοῖς ισραηλ ἐν γῇ μωαβ πλὴν τῆς διαθήκης ἡς διέθετο αὐτοῖς ἐν χωρητι